

23.10.45, יום ג'.

יצאתי הבוקר בעשר מסינכן חזרה לפרנקפורט. אחרי שטוטגרט ניצלנו סמות בדרך נס. חיו לי כבר שלוש חגונות-אופו רציניות אך הפעם עלתה על כלן: בא לקראתנו לורי כבד והנהג מנה חריפות שמאלה בזוית ישרה - כשמולנו תחנת בנזין. רק במרחק של אינצ'ים אחדים מקטור הבנזין נעצרה המכונית לאחר שקפצה על פני בור.

בחמש הגענו להיידלברג ונשארו כאן ללון. מאכסנים אותנו כמלון השלום - זוהי הפעם הראשונה בגרמניה שיש לי חדר מרווח עם אמבטי פרטי - ופה שמסליא ביותר: מבוח. לפי שעה הגידו לי שאין למצוא כאן ספרים יונים. אזלו.

24.10.45, יום ד'

הלילה נחתי אחרי אמבטי טוב. המסקנות מבקורי: התנאים חוטבו, אבל דירה ל-80% עוד לא בסדר, אוכל דורש תיקונים, לרבים, וביחוד לילדים אין הלבשה; דרושים המון בחים לדירה משפחתית, הכשרה מקצועית וחקלאית, רכזו עד כמה שאפשר, החרמת חוות, נציגות מוכרה, טורים, סדריכים.

Kurt Fischer - Weth: Amin al-Huseini (Walter Ritz Verlag, Berlin).

מארבע וחצי עד חמש וחצי שיהה עם ספיט. מכאן אסע לברגן בלזן, כשובי אמנה לקול. O' Leary, משרד הבקורים.